

**Drodzy Rodzice**, często zadajecie sobie pytanie w co się bawić z przedszkolakiem?

Proponuje kilka zabaw dla dzieci od 3 do 6 roku życia.

Wiek przedszkolny, to ważny moment w rozwoju społecznym, emocjonalnym, ruchowym i umysłowym. Dziecko uczy się orientacji w przestrzeni i myślenia opartego na wyobrażeniach.

Poprawia się jego sprawność motoryczna, proste ruchy łączą się w bardziej skomplikowane.

W tym wieku pojawia się dymorfizm płciowy, czyli zróżnicowanie zainteresowań ruchowych dziewczynek i chłopców. Dziecko odkrywa formy symboliczne, które przedstawia za pomocą rysunku. Także zabawa może być symboliczna, poprzez zastępowanie jednych przedmiotów innymi. W związku z rozwojem zdolności komunikowania się oraz rozumienia emocji własnych i innych ludzi, poprawiają się umiejętności społeczne, a dzieci nawiązują pierwsze przyjaźnie.

### **Zabawy z dziećmi**

#### **Co mam w środku?**

Cel: rozwijanie zmysłu dotyku i pojęcia ilości, ćwiczenie wyobraźni, rozwijanie motoryki precyzyjnej.

Przyrządy: woreczek (można go zastąpić chustką lub skarpetką), kilka małych przedmiotów.

Instrukcja: wkładamy do woreczka niewielkie przedmioty, które dziecko zna np.: klucze, klocki, szczotkę, lalkę itp. Dzieci młodsze, 4-5 letnie, są w stanie rozpoznać od 3 do 5 przedmiotów. Natomiast starsze, 6-9 letnie, nawet do 10. Zawijujemy woreczek i podajemy maluchowi. Dziecko na podstawie dotyku powinno odgadnąć, co znajduje się w środku. Jeśli sobie nie radzi możemy mu podpowiedzieć np. jakiego koloru jest przedmiot w środku. Gdy uda mu się zgadnąć, wyjmujemy przedmiot z woreczka i chwalimy dziecko.

#### **Magiczny pociąg**

Cel: rozwijanie funkcji symbolicznej, rozwijanie kreatywności, wyobraźni i koordynacji ruchowej.

Przyrządy: pudełka po zapalniczkach, nożyczki, sznurek, kredki, coś do środka pudełek (piasek, kamyczki, kwiatki, trawa, muszki, cukier, sól, kawa).

Instrukcja: zabawę zaczynamy od budowania razem z dzieckiem wagonów naszego pociągu. Po obu stronach pudełka robimy dziurki, takie żeby można było przeciągnąć przez nie sznurek. Po przeciągnięciu sznurka na jednym jego końcu robimy supeł, a na drugim zostawiamy kawałek, za który dziecko będzie ciągnąć pociąg. Ozdabiamy wagoniki, a następnie napełniamy je różnymi rzeczami. Razem z dzieckiem wymyślamy, co znajduje się w każdym wagonie np.

„wagonik z kamykami to wagonik z węglem”. Gdy wszystko będzie już gotowe, nasz pociąg może ruszać.

### **Smakołyki**

Cel: rozwinięcie zmysłu smaku i węchu, ćwiczenie pamięci, nauka samodzielności

Przyrządy: talerzyki, łyżka, chustka, kilka potraw, owoców lub warzyw.

Instrukcja: przygotowując posiłek można zainicjować świetną zabawę. Na kilku talerzykach przyszykujemy różne potrawy. Możemy wykorzystać to, czego aktualnie używamy do gotowania. Sadzamy dziecko przy stole, dajemy mu łyżkę i zawiązujemy oczy chustką lub pozwalamy mu zakryć oczy ręką. Dajemy mu do spróbowania różne potrawy, a jego zadaniem jest zgadnięcie, co to jest. Każdy odgadnięty talerzyk nagradzamy oklaskami i głośnym „brawo!”. Dobrze jest również angażować dziecko do pomocy w kuchni. Kilkulatek z chęcią pomoże nam w obieraniu, czy krojeniu. Dzięki temu rozwijamy jego samodzielność i ćwiczymy koncentrację.

### **Strzałkochody**

Cel: rozwijanie fantazji i zmysłu orientacji, uczenie się rozwiązywania problemów.

Przyrządy: kartki z narysowanymi strzałkami i zagadkami, kredki, skarb.

Instrukcja: ta zabawa to nic innego jak uwielbiane przez wszystkich podchody! Po całym domu rozkładamy strzałki, które prowadzą do kartek z zagadkami, a te do skarbu. Rozwiązaniem zagadki jest miejsce, w którym znajdują się następne strzałki prowadzące do kolejnej łamigłówki itd. Kartki chowamy w takich miejscach, żeby dziecko znalazło je bez problemu. Podczas zabawy opowiadamy maluchowi historię o zaginionym skarbie, którego przez tysiąclecia nikt nie odnalazł. Gdy dziecko dotrze do skarbu chwalimy je. Tę zabawę można modyfikować i zorganizować np. na powietrzu lub dla większej ilości osób. Można dzielić się na drużyny i nawzajem wymyślać zagadki i skarby.

### **Przypominam również o dyżurze pedagoga:**

Pedagog jest dostępny dla rodziców zgodnie z następującym harmonogramem: poniedziałek – środa w godzinach 9-11 e-mail: [kserwatko@spp3.sanok.pl](mailto:kserwatko@spp3.sanok.pl)

Pozdrawiam Was serdecznie i pozostańcie w zdrowiu.

Pedagog Katarzyna Serwatko

**Drodzy rodzice, dołączam również informacje z cyklu *Pedagog radzi.....Świat oczami dziecka – czego nam nie mówią:***

Słuchaj mnie. Kiedy opowiem Ci o tym, co dla mnie ważne, patrz mi w oczy.

Czuję wtedy, że ja i moje sprawy są dla Ciebie ważne.

Nie krzycz na mnie. Boję się wtedy Ciebie i myślę, że skoro na mnie krzyczysz, to ze mną musi być coś nie tak.

Uwielbiam, kiedy spędzasz ze mną czas. Jesteś w dobrym humorze, bawisz się ze mną, śmiejemy się i tworzymy piękne wspomnienia, do których jako dorosły będę z przyjemnością wracał.

Pozwól mi dorastać w moim własnym tempie. Nie zmuszaj mnie do robienia rzeczy, na które jeszcze mam czas. Pamiętaj, że jestem dzieckiem i najlepiej odkrywam świat poprzez zabawę.

Nie porównuj mnie do rodzeństwa czy rówieśników. Czuję się wtedy gorszy, a tak bardzo potrzebuję Twojej akceptacji.

Naucz mnie dbania o swoje potrzeby. Wyśpij się, odpocznij, realizuj swoje zainteresowania, spotykaj się z przyjaciółmi. Pokaż mi, że bycie rodzicem i spędzanie czasu z dzieckiem może być źródłem radości. Naprawdę nie chcę widzieć jak cierpisz i poświęcasz się dla mnie, a później jesteś zdenerwowany i sfrustrowany. Martwię się wtedy, że to przeze mnie.

Przytul mnie, kiedy jest mi smutno. Pozwól mi płakać. Nie mów mi, że chłopcy nie płaczą, że jestem beksą i że powinienem być w dobrym nastroju. Moje uczucia są prawdziwe. Tak samo jak Twoje.

Bądź przy mnie, kiedy się boję. Nie wyśmiewaj się z moich dziecięcych lęków. Powiedz mi, że też kiedyś bałeś się ciemności i pozwól mi trzymać latarkę przy poduszce.

Kochaj mnie, dlatego, że jestem, nie dlatego, że szybko biegam, recytuję wiersze, jestem „grzeczny”. Kochaj mnie także wtedy, kiedy popełniam błędy i potrzebuję Twojego wsparcia. Potrzebuję być pewny, że kochasz mnie także wtedy kiedy coś mi nie wyjdzie.

Pamiętaj, że najprawdopodobniej przejmę Twoje przekonania o mnie samym, o innych ludziach, o życiu. Znajdź czas, aby zastanowić się, czy Twoje przekonania są prawdziwe i czy będą mi służyć. Jeżeli myślisz, że ludzie są źli i wykorzystują innych, w życiu będzie mi trudniej i będę nieufny.

Okazuj miłość swojemu partnerowi/partnerce. To od Was uczę się rozwiązywania konfliktów, radzenia sobie z trudnymi sytuacjami oraz zrozumienia, czym jest prawdziwa miłość.

Wiem, że kochasz mnie i starasz się dla mnie ze wszystkich sił. Pokaż mi, że gorsze dni i drobne potknięcia są częścią życia. Wyciągnij wnioski, zadbaj o swoje samopoczucie i wybaczone sobie. Dzięki temu nauczę się reagować podobnie.

Uśmiechnij się do mnie. Twój szczerzy uśmiech działa na mnie kojąco. Czuję się wtedy bezpieczny i kochany.